

Overweging zondag 29 september 2013.

Taal van vrede.

Het thema van deze viering is 'Taal van vrede'.

Bij vrede kijken we vaak daar waar oorlog is, zoals nu in Syrië, waar mensen met elkaar vechten en geweren en bommen gebruiken.

Maar dat is vaak zo ver weg en we kunnen ons, behalve de mensen die de 2^e Wereld Oorlog hebben meegemaakt geen voorstelling van maken hoe het is. Wat betekent dat nu echt als je elke dag bang bent voor een kogel of een bom die op je valt.

Laten we het daarom maar dichtbij huis houden. Vrede, in vrede samen leven begint in het klein. In ons gezin, in onze woningen waar wij wonen, op straat waar wij elkaar tegen komen, op ons werk of daar waar wij werken of dagbesteding hebben in de vorm van werk of zoals voor de mensen van Dichterbij hun besteding hebben.

Hoe gaan wij op al deze plaatsen met elkaar om. Hoe spreken wij elkaar aan.

Het begint al in de ochtend als we opstaan. Zeggen we tegen elkaar 'goedemorgen' of lopen we langs elkaar heen en zien elkaar amper staan in ons gezin, woning of op straat of ons werk.

Schreeuwen we tegen elkaar of spreken we rustig tegen elkaar. Ergeren we ons aan elkaar of zijn we juist blij de ander weer te zien.

En als er eens wat is tussen elkaar schelden we dan of proberen we rustig tegen de ander te zeggen wat ons dwars zit

of waar we ons aan ergeren.

Hoe vaak gebeurt het niet dat we lelijke woorden zeggen tegen elkaar. Dat we de ander pijn doen met wat we zeggen, soms ook onbedoeld.

Wapens, kogels en bommen doen pijn als die je raken of op je vallen. Maar woorden kunnen dat ook doen. Lelijke woorden zeggen tegen elkaar of elkaar uitschelden doen net zoveel pijn. De ander voelt zich dan welkom bij jou.

Zo voelde Lazarus zich ook niet welkom vertelt Jezus ons vandaag. De rijke man leeft vooral voor zich zelf. De arme Lazarus krijgt niet eens de kruimels die van de tafels vallen. En wellicht zullen mensen die deze arme Lazarus langs de straat zien liggen en die bedelt om wat geld en eten lelijke woorden toespreken van: och man, ga werken of ga weg, je bent lastig.

We vergeten dat Lazarus, en al de Lazarussen van deze wereld want ook bij ons leven zij nog steeds en zien we ze op straat, ook een medemens is. En net zoals wij niet graag uitgescholden worden maar verlangen naar liefde, goede zorg en woorden die fijn zijn om te horen, geldt dat voor alle mensen. En daarmee moet niet gewacht worden tot we dood zijn en in de hemel pas lieve woorden horen of liefde krijgen. Nee, daar dienen wij nu aan te werken en dat dienen we nu te doen.

En de mensen in het verhaal van Jezus zeggen dan: stuur ons dan die arme Lazarus die nu in hemel is om ons dat te leren, om onze ogen te openen.

Maar Jezus zegt dan: er zijn zoveel mensen die jullie dat verteld hebben maar jullie luisteren niet.

En omdat we niet luisteren naar Jezus, maar vaak ook niet naar mensen om ons heen die dat ook zeggen maar ook doen, is het

goed om elk jaar weer opnieuw de Vredesweek te vieren. Om ons nadrukkelijk er op te wijzen dat vrede, in het groot begint bij vrede in het klein. Vrede die wij waar kunnen maken, vrede die wij kunnen maken daar waar wij met respect, met liefde, zorgzaam en elkaar respecterend en accepterend met elkaar samen-leven en dat begin waar wij een taal van liefde en vrede spreken.

Mag ik ons toewensen dat wij veel taal van vrede mogen horen van mensen om ons heen en dat we zelf ook telkens weer woorden van vrede spreken.

Amen